

rat. Sed id Aquitanis, Gallis, ac Britannis indecens visum, repudiatis fiscalibus, propriis sumptibus vivere maluerunt. Tres tantum ex Britannia, inopia proprii publico usi sunt, cum oblatam à cæteris collationem respuissent: sanctius putantes fiscum gravare, quam singulos.

Constantio postea defuncto, Iulianus ille Apostata, qui Augusti nomen contra Constantium assumpserat, Palladium primum ex magistro officiorum in Britanniam exterminavit, Alipiumque, qui Britanniam pro Præfecto curaverat, ad Hierosolymas instaurandas misit, sed metuendi flammæ globi prope fundamenta erumpentes ab incepto deterruerunt, multaque millia ludæorum ruinis sunt oppressa, qui frustra contra Dei decretum reluctati sunt. Discinctus hic Augustus, & barbam tenuis philosophus, veritus est (ut modo dictum) Britannis afflictis auxilio venire, cum tamen ad Germanicos exercitus alendos magnam frumenti vim hinc quotannis ille exportaverit.

Valentinianus Imp.

Cum Valentinianus Augustus ad Romani imperii gubernacula federet, bellicum per univèrsum orbem canentibus buccinis, Picti, Saxones, Scoti, & Attacotti Britannos ærumnis vexavere continuis. Fraomarius Rex Alamannorum huc translatus, Tribunique potestate præfectus Alamannorum numero, qui multitudine, viribusque ea tempestate inprimis floruit, ad barbarorum istorum incurfiones cohibendas.

Am. Marcelinus lib. 27. & 28.

Nilominus Britannia barbarica conspiratione ad ultimam vexata inopiam, Nectaridus Comes maritimi tractus occisus, Bulchobaudes Dux hostilibus insidiis circumventus. Quibus magno cum horrore compertis, Imperator Severum etiam tum domesticorum Comitem misit si fors paulo postea revocato, Iovinus eadem in loca profectus,

* Locus forte corruptus.

* Proventusidem celeri gradu remisit, adminicula petiturus exercitus validi. Id enim instantes necessitates flagitare firmabant. Postremo ob multa & metuenda, qua super eadem insula rumores assidui perferabant, electus Theodosius

Theodosius.

illuc properare disponitur, officii Martii felicissime cognitus, ascitæque animosa legionum & cohortium pube, tendebat præeunte fiducia speciosa. Eo tempore Picti in duas gentes divisi Dicalidonas & Vecturiones, itidemque Attacotti bellicosa hominum natio, & Scoti, per diversa vagantes multa populabantur. Gallicanos vero tractus Franci & Saxones iisdem confines, quo quisque erumpere potuit terra vel mari, prædis acerbis incendiisque & captivorum funeribus hominum violabant. Ad hæc prohibenda si copiam dedisset fortuna prosperior, orbis extrema dux efficacissimus petens, cum venisset ad Bononia littus, quod à spatio controverso terrarum angustiis reciproci distinguitur maris, attolli horrendis aestibus adsueti, rursusque sine ulla navigantium noxa in speciem complanari camporum. Exinde transmeato lentius freto defertur. Rutupias stationem ex adverso tranquillam, unde cum consecuti Batavi venissent, & Heruli, Ioviique & Victores fidentes viribus numeri egressus, tendensque ad Lundinum vetus opidum quod Augustam posteritas appellavit, divisim plurifariam globis, adortus est vagantes hostium vastatorias manus, graves onere sarcinarum. Et prope suscipiens qui vincos homines agebant & pecora, prædam excussit, quam tributarii perdidere miserimi. Denique restituta omni præter partem exiguam impensam militibus fessis, mersam difficultatibus suis ante hæc civitatem, sed subito qua salus sperari potuit, recreatam in orantis speciem letissimus introit, ubi ad audenda

Lundinum Augustia.

majora prospero successu elatus, tutaque scrutando consilia, futuri morabatur ambiguus, diffusam variarum gentium plebem & ferocientem immaniter non nisi per dolos occultiores & improvisos excursus superari posse, captivorum confessionibus & transfugarum indicibus doctus. Denique edictis propositis impunitateque promissa, desertores ad procinctum vocabat, & multos per diversa libero comæatu dispersos. Quo monitu ut redire plerique, incentivo percitus, retentisque anxiiis curis, Civilem nomine rectorum Britannias Civiles. pro præfectis ad se poposcera mitti, virum acrioris ingenii sed justitiam tenacem & recti: itidemque Dulcitium, ducem Dulcitium. scientia rei militaris insignem. Postea animi vigore collecto ab Augusta profectus quam veteres appellavere Lundinum, cum milite industria comparato solerti, versis turbatisque Britannorum fortunis opem maximam tulit: opportuna ubique ad insidiandum barbaris præveniens loca, nihilque gregariis imperans cuius non ipse primitias alacri capesseret mente. Hocque genere cum strenui militis munia & præclari ducis curas expleret, fufis variis gentibus & fugatis, quas insolentia nutriendi securitate adgredi Romanas res inflammabat, in integrum restituit civitates & castra multiplicibus quidem damnis affectas, quiete temporis longi fundata. Evenerat autem eodem hæc agente facinus dirum, erupturum in periculum grave, ni inter ipsa conatus principia fuisset extinctum. Valentinus quidam è Valeria Panonia, superbi spiritus homo, Maximini illius exitialis vicarii postea præfecti conjugis frater, ob grave crimen actus in Britannias exul, quietis impatiens malefica bestia ad res perniciosas consurgebat, & novas in Theodosium tumore quodam, quem solum resistere posse nefandis cogitationibus advertibat. Multa tamen clam palam circumspiciens crescente flatu cupiditatis immenso exules sollicitabat & milites, pro temporis captu ausorum illecebras pollicendo mercedem. Iamque propinquante tentatorum effectu, doctus hæc dux alacrior ad audendum, & corde cæso ad vindictam comperitorum erectus, Valentinum quidem cum paucis archa societate junctissimis letali pœna plectendos Dulcitio dederat duci: militari vero scientia qua superabat præsentis futura conjiciens, de conjuratis questionibus agitari prohibuit, ne formidine sparsa per multos, reviviscerent provinciarum turbines compositi. Hinc ad corrigenda plura conversus & necessaria, periculo penitus dempto, cum aperte constaret nulla ejus cæpta propitiâ deseruisse fortunam, instaurabat urbes & præsidaria, ut diximus, castra, limitesque vigiliis tuebatur & prætenturis: recuperatamque provinciam qua in ditionem concesserat hostium, ita reddiderat statui pristino: ut eodem referente & rectorem haberet legitimum, & VALENTIA deinde vocaretur arbitrio principis. Arcanos genus hominum à veteribus institutum, super quibus aliqua paulatim prolapsos in vitia à stationibus suis removit: aperte convictos acceptorum promissorumque magnitudine præmiorum allectos, que apud nos agebantur aliquotiens barbaris prodidisse. Id enim illis erat officium, ut ultero citroque per longa spatia discurrentes vicinarum gentium strepitus nostris ducibus intimarent. Ita spectatissime antedictis rebus, aliisque administratis similibus, ad comitatum accitus, tripudiansque relinquens provincias, ut Furius Camillus, vel Cursor Papyrius victoriis crebris & salutaribus erat insignis. Et favore omnium adusque fretum deductus, leni vento transgressus venit ad commilitium principis, cumque gaudio susceptus & laudibus. Ob has res tam præclare gestas Equestris statuæ honore decoratus, ut docet nos Symachus ad ejus filium Theodosium Augustum, Familiæ, inquit, vestre & stirpis authorem, Africanum quendam & Britannicum ducem, statuis equestribus inter præca nomina consecra-

Valentinus seditose agit in Britannia.

Valentia Arcani.